

[Ivar Nørgaard.]

ændre væsentligt ved det, man har sluttet forlig om. Det har vi da også alle bøjet os for i lønningsudvalget. Vi har accepteret, naturligvis, at hvad angår klassificeringen og alle de mange indplaceringer, er det et resultat af forhandlinger mellem organisationerne og regeringen, og det er ingenlunde let at gribe ind i disse aftaler. Ikke desto mindre er der selvfølgelig sket noget i disse 25 møder og ved modtagelsen af de mange deputationer, som har fundet sted i de mange timer indtil i dag.

Under første behandling fremhævede jeg, at socialdemokratiet under udvalgsarbejdet navnlig ville interessere sig for at få ministerens forslag forbedret på tre centrale områder. For det første ønskede vi, at der skulle indføres større smidighed i systemet på grundlag af mere gennemgribende vurderinger af funktionerne med det formål at skabe en bedre overensstemmelse mellem arbejde og ansættelsesvilkår. For det andet ønskede vi en effektiv afskaffelse af de såkaldte ben, og endelig for det tredje ønskede vi en fremskyndelse af tilvejebringelsen af et bedre statistisk grundlag for en mere retfærdig stedtillægsordning.

Hvad først angår den større smidighed i systemet og forsøg på at fremme vurderingen af arbejdsfunktionerne, kan jeg henvise til det, der er nedfældet i betænkningen, og fremhæve nogle enkelte punkter.

Det var jo typisk, at et meget stort antal af de fremmødte deputationer havde den klare opfattelse, at de for deres vedkommende var blevet placeret forkert. Den placering, de havde fået i lønssystemet, svarede ikke til de særlige byrder og ulemper, der netop var karakteristisk for deres arbejdsfelt. Der er ingen tvivl om, at mange af de fremmødte deputationer har fremført argumenter, som burde have så megen vægt, at der i hvert fald forholdsvis snart bliver taget hensyn til deres argumenter. Men det fremgik også både af det materiale, udvalget modtog, og af de mange deputationers udtalelser, at man i hvert fald ikke helt havde forstået regeringens gode hensigter, hvis det har været regeringens gode hensigt at gøre systemet mere retfærdigt allerede ved overgangen til det nye system.

Således har det været en almindelig op-

fattelse, at regeringen tilsyneladende har bevaret akademikernes stillingsmonopol. Jeg synes derfor, det er vigtigt, at vi nu har fået præciseret, at det i hvert fald ikke har været regeringens hensigt. Man har ganske vist automatisk flyttet de personer, der i dag findes i den akademiske lønramme, over i nye lønrammer, men det er ikke regeringens hensigt at fortsætte det stive system, og det fremgår nu også klart af betænkningen, at der ikke er forbundet nogen præjudicerende virkning med den forholdsvis automatiske overflytning af tjenestemænd i den hidtidige akademiske lønramme til nye lønrammer. Det præciseres, at det i fremtiden vil være sådan, at også ikke-akademikere vil kunne indplaceres i de samme lønrammer, og således at akademisk personale ikke uden videre indplaceres i rammerne. Det vil altså sige, at i fremtiden kan en ikke-akademiker søge også stillinger, som hidtil har været forbeholdt akademikere, og uddannelsen er i fremtiden kun ét af de momenter, der tæller, når man skal bedømme ansøgerens kvalifikationer.

Vi har fra socialdemokratiets side i udvalget lagt vægt på, at man, allerede så snart loven er vedtaget, og inden man er blevet endelig færdig med den systematiske stillingsvurdering, praktiserer ansættelserne efter de nye principper. Det har vi fået tilfredsstillende medhold i fra regeringens side under samråd med ministeren, og der er altså enighed om i dette folketing, at sådan vil systemet være i fremtiden, lige så snart dette lovforslag er vedtaget. Selv om det varer nogen tid, før vi får alle disse stillinger systematisk vurderet, vil princippet allerede være trådt i kraft i og med dette lovforslags vedtagelse.

Under behandlingen af de af de mange deputationer fremførte synspunkter blev det klart, at man nok kunne gøre godt ved bestemte foreslåede handlemåder, og i et enkelt tilfælde blev der formuleret en særlig paragraf, der skulle råde bod på en uhenigtsmæssig placering, i hvert fald en uhenigtsmæssig fremtidig placering. Det drejer sig om nogle folkeskolelærere. Men under udvalgsarbejdet blev det klart, at også andre grupper end disse folkeskolelærere kunne komme ud for nogenlunde samme problemer, og det er derfor fastslået, at man vil kunne